

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ 2012

ΘΕΜΑ Α

- A1. γ
 A2. β
 A3. γ
 A4. γ
 A5. α) Σ β) Σ γ) Λ δ) Λ ε) Σ

ΘΕΜΑ Β

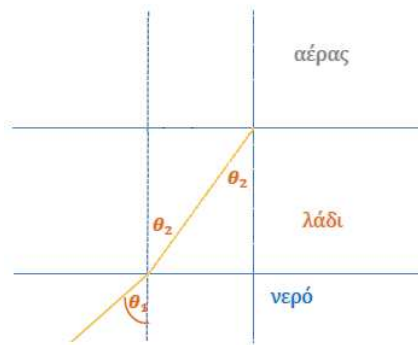
B1. Σωστή απάντηση: γ

Αιτιολόγηση: Έστω n_v : ο δείκτης διάθλασης του νερού, n_λ : ο δείκτης διάθλασης του

λαδιού. Είναι $n_{\theta_1} = \frac{1}{n_v}$ (1)

Η ακτίνα προερχόμενη από το νερό θα περάσει στο λάδι και για τη γωνία διάθλασης θ_2 θα ισχύει:

$n_v \cdot \eta\mu\theta_1 = n_\lambda \cdot \eta\mu\theta_2$ ή $\eta\mu\theta_2 = \frac{n_v \cdot \eta\mu\theta_1}{n_\lambda}$ ή $\eta\mu\theta_2 = \frac{1}{n_\lambda}$ (2)

Για τη διαχωριστική επιφάνεια λαδιού – αέρα η κρίσιμη γωνία είναι θ'_{crit} και ισχύει:

$\eta\mu\theta'_{crit} = \frac{1}{n_\lambda}$ (3). Από τις σχέσεις (2) και (3) παρατηρούμε ότι $\theta_2 = \theta'_{crit}$ επομένως η

ακτίνα θα κινηθεί παράλληλα με τη διαχωριστική επιφάνεια λαδιού – αέρα.

B2. Σωστή απάντηση: α

Αιτιολόγηση: Η θέση του πρώτου δεσμού είναι $x_{\Delta_1} = \frac{\lambda}{4}$. Το σημείο Κ βρίσκεται στη

θέση $x_K = x_{\Delta_1} - \frac{\lambda}{6}$ ή $x_K = \frac{\lambda}{4} - \frac{\lambda}{6}$ ή $x_K = \frac{\lambda}{12}$.

Το σημείο Λ βρίσκεται στη θέση $x_\Lambda = x_{\Delta_1} + \frac{\lambda}{12}$ ή $x_\Lambda = \frac{\lambda}{4} + \frac{\lambda}{12}$ ή $x_\Lambda = \frac{\lambda}{3}$

Τα πλάτη των ταλαντώσεων των σημείων Κ και Λ είναι αντίστοιχα:

$A'_K = 2A \left| \sin \frac{2\pi x_K}{\lambda} \right| = 2A \left| \sin \frac{2\pi}{12} \right| = A\sqrt{3}$ και $A'_\Lambda = 2A \left| \sin \frac{2\pi x_\Lambda}{\lambda} \right| = 2A \left| \sin \frac{2\pi}{3} \right| = A$

Είναι $\frac{v_K}{v_\Lambda} = \frac{\omega A'_K}{\omega A'_\Lambda}$ ή $\frac{v_K}{v_\Lambda} = \sqrt{3}$

B3. Σωστή απάντηση: α

Αιτιολόγηση:

Για το χρόνο t_1 ισχύει :

$t_1 = \frac{(A\Gamma)}{v}$ (1)

Για την κίνηση του Σ_2 :

$v_x = v \sin \theta_2 = \frac{v}{2}$

Κατά τις διαδοχικές ανακλάσεις της σφαίρας Σ_2 η ταχύτητα v_x δεν μεταβάλλεται διότι αυτή δέχεται δυνάμεις μόνο στη διεύθυνση $y'y$. Επομένως, για το χρόνο t_2 ισχύει:

$$t_2 = \frac{(A\Gamma)}{v_x} \quad \text{ή} \quad t_2 = \frac{(A\Gamma)}{\frac{v}{2}} \quad \text{ή} \quad t_2 = 2 \frac{(A\Gamma)}{v} \quad \text{ή} \quad t_2 = 2t_1$$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. $I_{(O)} = I_{cm} + M\left(\frac{\ell}{2}\right)^2 + m\ell^2 = \frac{1}{12}M\ell^2 + \frac{1}{4}M\ell^2 + \frac{1}{2}M\ell^2 = \frac{5}{6}M\ell^2$ ή

$$I_{(O)} = \frac{5}{6} \cdot 6 \cdot 0,09 \quad \text{ή} \quad \boxed{I_{(O)} = 0,45 \text{kgm}^2}$$

Γ2. Η δύναμη \vec{F} έχει σταθερή ροπή τ σε όλη τη διάρκεια της κίνησης. Το έργο της είναι:

$$W_F = \tau \cdot \theta \quad \text{ή} \quad W_F = F \cdot \ell \cdot \frac{\pi}{2} \quad \text{ή} \quad W_F = \frac{120}{\pi} \cdot 0,3 \cdot \frac{\pi}{2} \quad \text{ή} \quad \boxed{W_F = 18 \text{J}}$$

Γ3. Εφαρμόζουμε θεώρημα έργου - ενέργειας για την μετατόπιση της δοκού από την κατακόρυφη ως την οριζόντια θέση. $K_{τελ} - K_{αρχ} = W_F + W_{Mg} + W_{mg}$ ή

$$\frac{1}{2}I\omega^2 - 0 = W_F - Mg \frac{\ell}{2} - mg\ell \quad \text{ή}$$

$$\omega^2 = \frac{2W_F - (M+2m)g\ell}{I} \quad \text{ή} \quad \omega^2 = \frac{2 \cdot 18 - 12 \cdot 10 \cdot 0,3}{0,45} \quad \text{ή}$$

$$\omega = 0$$

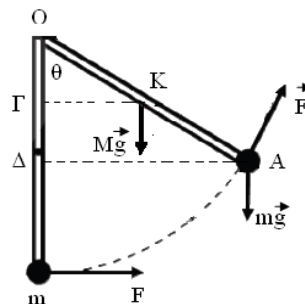
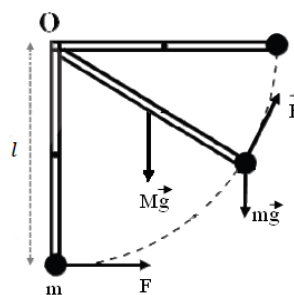
Γ4. Αρχικά, η στροφική κίνηση της δοκού είναι επιταχυνόμενη εξαιτίας της ροπής της

δύναμης \vec{F}' . Όσο όμως η δοκός περιστρέφεται, οι ροπές των δυνάμεων, οι οποίες αντιστέκονται στην κίνηση Mg και mg αυξάνονται. Η δοκός θα αποκτήσει μέγιστη γωνιακή ταχύτητα στη θέση όπου η συνισταμένη ροπή είναι $\Sigma\tau = 0$. Έχουμε, ως προς O:

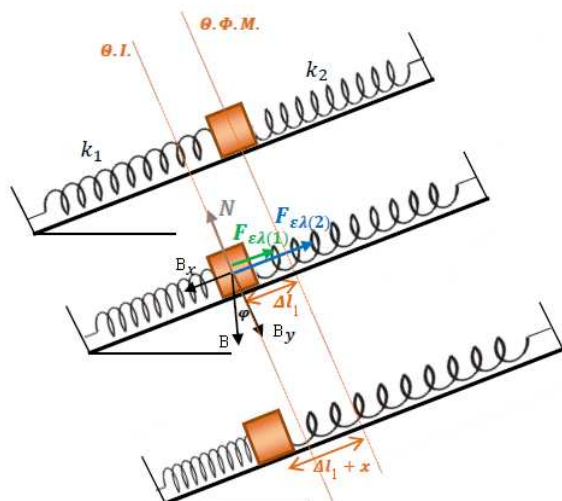
$$\Sigma\tau = 0 \quad \text{ή} \quad F'(OA) - Mg(K\Gamma) - mg(A\Delta) = 0 \quad \text{ή}$$

$$F'\ell - Mg \frac{\ell}{2} \eta\mu\theta - \frac{M}{2} g\ell \eta\mu\theta = 0 \quad \text{ή} \quad \eta\mu\theta = \frac{2F'}{2Mg} \quad \text{ή}$$

$$\eta\mu\theta = \frac{30\sqrt{3}}{60} \quad \text{ή} \quad \boxed{\theta = 60^\circ}$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Στη θέση ισορροπίας Θ.Ι. του σώματος, τα ελατήρια έχουν ίσες παραμορφώσεις $\Delta\ell_1$ από το φυσικό τους μήκος.

$$\text{Ισχύει: } \Sigma F_x = 0 \text{ ή } B_x = F_1 + F_2 \text{ ή } m_1 g \eta \mu \phi = (k_1 + k_2) \Delta\ell_1 \quad (1)$$

Αν το σώμα μετατοπισθεί από τη Θ.Ι. κατά τυχαίο x :

$$\Sigma F = B_x - F_1' - F_2' = m_1 g \eta \mu \phi - k_1 (\Delta\ell_1 + x) - k_2 (\Delta\ell_1 + x) \text{ ή}$$

$$\Sigma F = m_1 g \eta \mu \phi - (k_1 + k_2) \Delta\ell_1 - (k_1 + k_2) x \text{ ή λόγω της (1): } \Sigma F = -(k_1 + k_2) x$$

Επομένως το σώμα εκτελεί απλή αρμονική ταλάντωση με σταθερά επαναφοράς $D = k_1 + k_2$

Δ2. Το πλάτος της ταλάντωσης είναι $A = \Delta\ell_1$ διότι στην θέση αυτή (Θ.Φ.Μ.) το σώμα

$$\text{δεν είχε ταχύτητα. Από την (1): } \Delta\ell_1 = \frac{2 \cdot 10 \cdot \frac{1}{2}}{200} \text{ (m) ή } \Delta\ell_1 = 0,05 \text{ m}$$

$$\text{Η γωνιακή συχνότητα: } \omega = \sqrt{\frac{D}{m_1}} \text{ ή } \omega = 10 \text{ rad/s}$$

Τη χρονική στιγμή $t_0 = 0$ το σώμα βρίσκεται στη θέση $x_0 = +A$. Η εξίσωση της απομάκρυνσης είναι $x = A \eta \mu(\omega t + \phi_0)$. Για $t = 0$ γίνεται $A = A \eta \mu \phi_0$ ή $\eta \mu \phi_0 = 1$ και επειδή $0 \leq \phi_0 < 2\pi$ είναι $\phi_0 = \frac{\pi}{2}$. Επομένως η εξίσωση της απομάκρυνσης με το χρόνο

$$\text{θα είναι } x = 0,05 \eta \mu \left(10t + \frac{\pi}{2} \right) \text{ (S.I.).}$$

Δ3. Για την ταλάντωση του συστήματος Σ_1, Σ_2 η σταθερά επαναφοράς είναι $D_{1,2} = k_1 + k_2 = 200 \text{ N/m}$. Η γωνιακή συχνότητα της νέας ταλάντωσης είναι

$$\omega' = \sqrt{\frac{D_{1,2}}{m_1 + m_2}} \text{ ή } \omega' = 5 \text{ rad/s.}$$

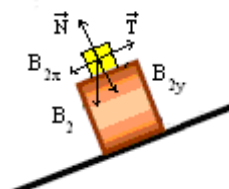
Επομένως, η σταθερά επαναφοράς της ταλάντωσης του m_2 : $D_2 = m_2 \omega'^2$ ή $D_2 = 150 \text{ N/m}$.

Το πλάτος A' της ταλάντωσης του συστήματος Σ_1, Σ_2 είναι ίσο με την παραμόρφωση $\Delta\ell_2$ των ελατηρίων στη θέση ισορροπίας του συστήματος θα είναι:

$$\Sigma F_x = 0 \text{ ή } (m_1 + m_2) g \eta \mu \phi = k_1 \Delta\ell_2 + k_2 \Delta\ell_2 \text{ ή } \Delta\ell_2 = \frac{(m_1 + m_2) g \eta \mu \phi}{k_1 + k_2} \text{ ή } \Delta\ell_2 = \frac{8 \cdot 10 \cdot \frac{1}{2}}{200} \text{ ή}$$

$$\Delta\ell_2 = 0,2 \text{ m}$$

Οι δυνάμεις που δέχεται το m_2 στη διάρκεια της ταλάντωσής του είναι η συνιστώσα B_{2x} του βάρους του και η στατική τριβή. Στη διεύθυνση $y'y$ δέχεται τη συνιστώσα B_y και τη δύναμη στήριξης \vec{N} από το m_1 .

$$\text{Είναι } \Sigma F_y = 0 \text{ ή } N = B_{2y} \text{ ή } N = m_2 g \sigma \upsilon \nu \phi \text{ ή}$$

$$N = 6 \cdot 10 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} \text{ ή } N = 30\sqrt{3} \text{ N. Στη διεύθυνση } x'x: \Sigma F_x = -D_2 \cdot x \text{ ή } T - B_{2x} = -D_2 \cdot x$$

ή $T = m_2 g \eta \mu \phi - D_2 \cdot x$. Η μέγιστη τιμή της στατικής τριβής που δέχεται εφόσον η απομάκρυνση x μεταβάλλεται μεταξύ των τιμών $-A'$ και A' θα είναι:

$$T_{\max} = m_2 g \eta \mu \phi + D_2 A' \quad \text{ή} \quad T_{\max} = 6 \cdot 10 \cdot \frac{1}{2} + 150 \cdot 0,2 \quad \text{ή} \quad T_{\max} = 60 \text{N}$$

$$\text{Πρέπει } T_{\max} \leq \mu N \quad \text{ή} \quad \mu \geq \frac{T_{\max}}{N} \quad \text{ή} \quad \mu \geq \frac{60}{30\sqrt{3}} \quad \text{ή} \quad \boxed{\mu \geq \frac{2\sqrt{3}}{3}}$$

Επιμέλεια θεμάτων
Καστρινέλλης Ηλίας, φυσικός